

ODLUKA O PRIHVATLJIVOSTI

Datum usvajanja: 28. mart 2019. godine

Slučaj br. 2016-28

S.H.

protiv

EULEX-a

Komisija za razmatranje ljudskih prava je na zasedanju 28. marta 2019. godine sa sledećim prisutnim članovima:

G. Guénaël METTRAUX, predsedavajući član
Gđa. Anna BEDNAREK, član

Uz asistenciju:

G. Ronald Hooghiemstra, pravni službenik

Uzevši u razmatranje gore pomenutu žalbu, predstavljenu u skladu sa Zajedničkom Akcijom Saveta 2008/124/CFSP koja datira od 04. februara 2008. godine, EULEX-ovim Konceptom odgovornosti koji datira od 29. oktobra 2009. god. o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava i Pravilnika o radu Komisije prema poslednjim izmenama od 15. januara 2019. godine,

Nakon većanja odlučila sledeće:

I. POSTUPAK PRED KOMISIJOM

1. Žalba u ovom slučaju je pred Komisijom registrovana 22. septembra 2016. godine.
2. Pismom je 23. septembra 2016. godine Komisija obavestila Misiju da je ova slučaj registrovan.
3. Dana 28. juna 2017., 09. septembra 2017. i 17. oktobra 2017. godine, Komisija je tražila od ovog kao i od ostalih žalilaca da dostave naknadne informacije povodom njihovih žalbi.

4. Dana 20. oktobra 2017. godine, Komisija je primila odgovor od predstavnika žalilaca koji je pružio naknadne informacije za dva slučaja, uključujući i ovaj.
5. Dana 08. decembra 2017. godine, Komisija je poslala Izjavu sa činjenicama i pitanjima Šefici Misije (ŠM), EULEX-a na Kosovu, pozivajući je da podnese svoje odgovore i pisane komentare povodom pritužbi najkasnije do 26. januara 2018. godine.
6. Zapažanja ŠM su primljena 16. oktobra 2018. godine nakon čega su prosleđena žaliocima radi naknadnih zapažanja.

II. SASTAV KOMISIJE I IDENTITET ŽALIOCA

7. Nakon ostavke jednog od stalnih članova komisije ista će povodom ovog pitanja zasedati sa samo dva člana shodno Pravila 11. i 14. Pravilnika o radu komisije.
8. Žalilac je zahtevao da mu se ne otkriva identitet. Razmotrivši pitanje, naročito prirodu tvrdnji koje su iznete, komisija se slaže da zahtev bude ispunjen.

III. ČINJENICE

9. Dana 15. marta 1999. godine, negde oko 11.00 časova, otac žalioca je otišao iz kuće kako bi posetio svog krojača u Kosovskoj Mitrovici. On je kasnije viđen kako pije kafu u kafiću na severnom delu Mitrovice.
10. Kasnije tog dana, negde oko 17.00 časova, povezao je jednu nepoznatu osobu do njegove kuće u Žabare. On je navodno otet i odveden na putu nazad od Žabara ka Kosovskoj Mitrovici od strane osoba koje su se vozile u nekoliko vozila. Te osobe su navodno bile naoružane i imali su na sebi uniforme za oznakama OVK. Oni su navodno oteli žaliočevog oca u pravcu sela Vaganice. Žaliočev otac je tada nestao i njegova sudbina ostaje nepoznata do današnjeg dana.
11. Žalilac je prijavio njegov nestanak regionalnoj kancelariji OSCE-a u Mitrovici, MKCK-u i Ministarstvu Unutrašnjih poslova Republike Srbije.
12. Dana 16. decembra 1999. godine, MKCK otvorio je zahtev za traženje oca žalioca.

IV. ŽALBA I STAV ŽALIOCA

13. Žalioci se pozivaju na konkretno dva osnovna prava koja se odražavaju u sledećim odredbama: član 2. Evropske Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (Konvencija) pod njenim proceduralnim načelom, koja garantuje osnovno pravo pojedinca na život i predviđa obavezu da se ispituju slučajevi smrti pod sumnjivim okolnostima; član 3. Konvencije, koji garantuje pravo pojedinca da ne bude podvrgnut mučenju ili nečovečnom ili ponižavajućem postupanju ili kažnjavanju.
14. U pogledu navoda iznetih u žalbi, Komisija je odlučila *proprio motu* da takođe prosledi i ispita slučaj shodno člana 8. i 13. Konvencije, koji garantuju prava od potencijalne važnosti za konkretno ovaj slučaj.

15. Ista osnovna ljudska prava su garantovana određenim brojem drugih međunarodnih sporazuma, uključujući i Međunarodnu povelju o civilnim i političkim pravima. Ova prava čine deo ključnog seta osnovnih ljudskih prava koja su garantovana svima kao stvar uobičajenog međunarodnog prava.
16. Imajući u vidu blisku porodičnu povezanost između primarne žrtve i podnosioca žalbe, Komisija konstatuje da se žalilac može smatrati kao sekundarna žrtva navodnih povreda prava i da je, kao takav, potencijalna žrtva shodno pravila 25(1) Pravidnika o radu komisije.

V. PODNESCI OD STRANE STRANAKA

Žalilac

17. Kao što je gore prikazano, žalilac tvrdi da je, tokom sprovođenja svog izvršnog mandata, EULEX na Kosovu trebalo da ispita nestanak njegovog srodnika ali to nisu učinili stoga su prekršili osnovna prava kako njegova tako i njegovog srodnika.

Šefica Misije (ŠM)

18. U svom pismu koje datira od 16. oktobra 2018. godine, ŠM je izjavila da kao deo primopredaje slučajeva i predmetnih spisa od UNMIK-a EULEX-u na Kosovu tokom perioda od decembra 2008. – marta 2009. godine, izveštaj policije UNMIK-a Jedinice za nestala lica (JNL) koji se odnosi na žaliočevog oca prebačen je EULEX-u na Kosovu.
19. Pored toga, u novembru 2009. godine, jedna osoba pristupila je Jedinici za istragu ratnih zločina (WCIU) EULEX-a na Kosovu kako bi pružila informacije povodom zločina koje je navodno počinila ta osoba i još neki pojedinci i spomenuo je žaliočevog oca kao jednog od žrtvi tih zločina. Iz podataka koje poseduje Misija, može se zaključiti da žalilac nije bio obavešten od strane Misije u toj fazi o postojanju slučaja.
20. U februaru 2010. godine, jedan EULEX-ov tužilac STRK-a doneo je „Odluku da otpočne istragu“ protiv jedne osobe koja je dostavila informacije o ovim zločinima po nekoliko tačaka ratnih zločina. Nedugo nakon toga, prva „Odluka o proširenju istrage izdata je radi proširenja optužbi.
21. U julu 2010. godine, izdata je druga „Odluka o proširenju istrage“ protiv sedmorice optuženih za „ratne zločine protiv civila“ i „ratne zločine protiv ratnih zarobljenika“. Žaliočev otac je spomenut u ovoj odluci.
22. Ime žaliočevog oca takođe se pojavljuje u „Odluci o pokretanju istrage“ donetoj u oktobru 2010. godine i koja se odnosi na ratne zločine protiv civilnog stanovništva i ratne zločine protiv ratnih zarobljenika. U ovoj Odluci, žaliočev otac je spomenut kao jedan od žrtvi navodno ubijenih „u saradnji sa pripadnicima OVK“ i kao jedna od osoba čiji je telesni integritet i zdravlje narušen ponavljanim premlaćivanjem navodno vršenim od strane pripadnika OVK dok su bili zatočeni u jednom objektu OVK i Klecke/Klečki negde između sredine marta i početkom aprila 1999. godine.
23. U avgustu 2010. godine, nakon zahteva EULEX-ovog tužioca u STRK, osoba koja je pristupila EULEX i pružila informacije 2009. godine proglašena je „svedokom saradnikom“ od strane Okružnog Suda u Prištini.

24. U julu 2011. godine, EULEX-ov tužilac u STRK-u podigao je u Okružnom Sudu u Prištini optužnicu za „ratne zločine protiv civilnog stanovništva i ratnih zarobljenika“ protiv deseterice (10) optuženika. Ime oca podnosioca žalbe je spomenuto kao žrtva u optužnici. Njegovi srodnici su pred sudom pozvani kao povređena strana tokom sudskog postupka.
25. Nenavedenog datuma kasnije, postupci su podeljeni u dve grupe optuženika.
26. U martu 2012. godine, Okružni Sud u Prištini u sudskom veću sastavljenom od dvojice sudija EULEX-a i jednog kosovskog sudije donelo je presudu protiv prve grupe optuženika, oslobodivši ih svih optužbi.
27. U maju 2012. godine, još jedno sudsko veće sa dvojicom EULEX-ovih sudija i jednim kosovskim sudijom oslobodili su optužbi ostale optuženike.
28. Nakon žalbi podnetih od strane EULEX-ovog tužioca u STRK naizmenično u novembru i decembru 2012. godine, Vrhovni Sud Kosova je poništio presude i vratio predmete protiv svih deset optuženika na ponovno suđenje.
29. U februaru 2013. godine, Osnovni Sud u Prištini doneo je odluku o ponovnom udruživanju slučajeva.
30. U septembru 2013. godine, Osnovni sud u Prištini sa sudskim većem sastavljenom od dvojice EULEX-ovih sudija i jednog kosovskog sudije ponovo je oslobodilo sve optužene. U toj presudi, ime žaliočevog oca je ponovo spomenuto kao žrtva. Na ovu presudu je bezuspešno uložena žalba i potvrđena je u januaru 2016. godine.
31. U maju 2017. godine, Vrhovni sud Kosova sa većem sastavljenim od dvojice EULEX-ovih sudija i jednog kosovskog sudije odbacio je kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti podnet od strane tužioca u avgustu 2016. godine.
32. ŠM nije mogla da utvrdi da li su podnosilac žalbe i/ili drugi srodnici žrtve bili uključeni u istragu ovog slučaja od strane EULEX-a na Kosovu. ŠM je navela da nije upoznata sa bilo kojom tekućom istragom u vezi sa nestankom oca podnosioca žalbe.
33. Što se prihvatljivosti ovog slučaja tiče, ŠM ukazuje na pravilo 25, paragraf 1, Pravidnika o radu komisije, koje isključuje nadležnost komisije nad postupcima kosovskog pravosuđa. ŠM ne spori prihvatljivost žalbe u ostalim aspektima. Međutim, ona ističe da po njenom mišljenju „policija EULEX-a na Kosovu, organi tužilaštva i pravosuđa su učinili značajne napore kako bi istražili i kaznili počiniocce krivičnih dela kojih je [otac podnosioca žalbe] bio žrtva“. ŠM dodaje da Misija –

„duboko žali što, uprkos svom naporima, podnosilac žalbe i ostali bliži članovi porodice nestale osobe nisu dobili pravdu“.

Na kraju, ŠM navodi da pošto Misija smatra da žalba treba biti proglašena neprihvatljivom, stoga neće davati zapažanja povodom osnovanosti.
34. U svojim podnescima, ŠM je takođe dala detaljan opis složenog procesa koji je uključen u prenošenju predmetnih spisa od UNMIK-a na Misiju i rad uključen u razmatranju, organizovanju i kategorizaciji slučajeva i predmetnih spisa.
35. Što se tiče napora Misije da istraži slučajeve „prisilnog nestanka“, ŠM je konstatovala da pojam „prisilni nestanak“ sam po sebi ne predstavlja deo relevantnog normativnog

okvira na kojem se zasniva njihov rad i da se takvi zločini istražuju i procesuiraju kao slučajevi ratnih zločina.

VI. PROCENA KOMISIJE

Mandat Komisije (Pravilo 25., paragraf 1, Pravidnika o radu) i neodvojiva ograničenja koja se nameću Misiji povodom zaštite ljudskih prava

36. Kao stvar materijalnog prava, Komisija je ovlašćena da primenjuje instrumente za ljudska prava koji su 29. oktobra 2009. godine definisani EULEX-ovim Konceptom Odgovornosti o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava. Od posebne važnosti za rad Komisije jesu Evropska konvencija za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda i Međunarodna povelja o građanskim i političkim pravima koje određuju minimalne standarde za zaštitu ljudskih prava koje javne vlasti moraju da garantuju u svim demokratskim pravnim sistemima.
37. Pre razmatranja osnovanosti žalbe Komisija mora da odluči da li da prihvati žalbu, uzevši u obzir kriterijume prihvatljivosti kao što su formulisani u pravilu 29. Pravidnika o radu Komisije.
38. Shodno pravilu 25. paragraf 1. iz Pravidnika o radu, Komisija može da ispita žalbe koje se odnose na kršenja ljudskih prava od strane EULEX-a na Kosovu tokom sprovođenja svog izvršnog mandata.
39. Komisija je već konstatovala da su postupci EULEX-ovih tužilaca i policije deo izvršnog mandata EULEX-a na Kosovu a samim tim spadaju unutar sfere mandata Komisije (vidi, npr., *K do T protiv EULEX-a*, 2013-05 do 2013-14, 21. april 2015. god., par. 43; *Krlić protiv EULEX-a*, br. 2012-21, od 26. avgusta 2014. god., § 23; *Y protiv EULEX-a*, br. 2011-28, od 15. novembra 2012. god., § 35). Ovo je slučaj pozitivnih postupaka ili krivih propusta.
40. Takođe treba naglasiti u ovu svrhu da su prava koja su izneta u ovoj žalbi među najvažnijim od svih osnovnih prava. Ona dopiru do same sredine interesa navodnih žrtava i moraju biti garantovana u svim okolnostima. Praksa „prisilnog nestanka“ predstavlja ozbiljno kršenje ovih prava. Ovo se, između ostalog, ogleda u činjenici da je praksa „prisilnog nestanka“ sada uzeta u obzir i okarakterisana kao zločin protiv čovečnosti, konkretno, u Statutu Međunarodnog Suda za Zločine (Statut Rima, član 7(1)(i)) i u Zakonu Specijalizovanih Veća i Specijalizovanog Tužilaštva Kosova (Zakon br. 05/L-053) (član 13(1)(i)).
41. Sva gore navedena razmatranja uzeta su u obzir tokom odlučivanja o prihvatljivosti ovog slučaja.
42. Na osnovu gore navedenog, komisija se uverila da je Misija bila nadležna u sprovođenju svog izvršnog mandata kako bi istražila okolnosti koje okružuju nestanak žaliočevog oca i zaista to i učinila. Razmatranja u vezi sa izazovima i poteškoćama uključenim u istragu jednog ovakvog slučaja, posebno u kontekstu post-konfliktnog Kosova, može biti relevantno za procenu osnovanosti žalbe od strane komisije. Komisija poziva stranke da objasne ovo pitanje u svojim podnescima ukoliko to smatraju relevantnim za rešavanje ove žalbe.
43. Komisija takođe konstatuje da Misija nije prestala da bude nadležna da istraži ovaj slučaj sve do 14. juna 2018. godine. Do tog momenta, imala je izvršno ovlašćenje da istraži i da nastavi sa istragom ovog predmeta. Ovo bi, između ostalog, uključilo

period koji je usledio nakon konačne oslobađajuće presude deseterice optuženih što je potvrđeno u januaru 2016. godine tokom čega je istraga nad slučajem – ako ne i istih optuženih – mogla biti preduzeta.

44. Stoga je komisija uverena da je kompetentna *prima facie* da razmotri ponašanje Misije u pogledu ovog pitanja. U skladu sa pravilom 25., paragraf 1, Pravilnika o radu, ipak, komisija nije kompetentna da razmatra postupke pravosuđa u vezi sa ovim slučajem.

Dovoljna vremenska povezanost sa osnovnim ponašanjem i nadležnošću komisije u pogledu ratione temporis

45. Komisija mora da odluči da li je slučaj prihvatljiv u trenutku kada je žalba podneta. Iz dole navedenih razloga, Komisija je zadovoljna da žalba jeste prihvatljiva.
46. Kao prvo, komisija konstatuje da Misija ne osporava to da je slučaj dovoljno povezan sa mandatom Misije da je komisija nadležna *ratione temporis* da reši ovo pitanje.
47. Kao drugo, prisustvo neophodne vremenske povezanosti takođe je vidljivo iz činjenice direktne uključenosti Misije u ovom slučaju – kroz istragu i kasnije krivično gonjenje određenog broja osumnjičenih.
48. Kao treće, Komisija konstatuje da povrede prava na koje se ovde upućuje uzete su u obzir kao tekuće ili kontinuirane povrede osnovnih prava. Vidi, uopšteno, D.W., E.V., F.U., G.T., Zlata Veselinović, H.S., I.R. protiv EULEX-a, 2014-11 do 2014-17, Odluka o prihvatljivosti, 30. septembar 2015. god., par. 78; Sadiku-Syla protiv EULEX-a, 2014-34, Odluka o prihvatljivosti, 29. septembar 2015. god., par. 35 i 42. Vidi takođe, u smislu člana 3., ESLJP, Kurt protiv Turske, presuda od 25. maja 1998. god., Izveštaji presuda i odluka 1998- III, par. 130-34; Khadzhaliev i ostali protiv Rusije, Žalba br. 3013/04, presuda od 06. novembra 2008. god., par. 120-121; Timurtas protiv Turske, Žalba br. 23531/94, Presuda od 13. juna 2000. god., par. 95; i Rešenje br. 828 od 1984, par. 3 (Parlamentarna Skupština Saveta Evrope).
49. Pored toga, komisija konstatuje da sve dok nije podneo svoju žalbu pred komisijom žalilac nije bio formalno razuveren ni od koga od strane organa na vlasti da oni neće nastaviti da istražuju ovaj slučaj kako bi osigurali da se sudbina njegovog srodnika utvrdi i da počinioci budu privedeni pravdi.
50. Pod tim okolnostima, komisija je nadležna *ratione temporis* da razmotri ovu žalbu i uverena je da je žalilac ispoštovao rok od 6-meseci određen pravilom unutar kod treba podneti žalbu.
51. Komisija konstatuje da je kompetentna *ratione temporis* da razmotri postupke Misije sve do 14. juna 2018. godine. Nakon tog datuma, Misija je prestala da ima izvršne odgovornosti nad ovim slučajem. Aktivnosti sprovedene nakon navedenog datuma mogle bi biti relevantne, ipak, u proceni stepena do kog se može reći da je Misija ispunila svoje obaveze u pogledu ljudskih prava.

Nadležnost Komisije u pogledu ratione materiae

52. ŠM je u svojim podnescima naglasila da komisija nije nadležna da proceni ponašanje kosovskog pravosuđa. Ovo je tačno i u skladu sa ograničenjima koja su nametnuta nad mandatom komisije. ŠM nije izneli nikakve druge primedbe – *ratione materiae*,

personae ili *temporis* – u vezi nadležnosti komisije u pogledu *ratione materiae* nad ovom žalbom.

53. Komisija je zadovoljna da, kao što je prikazano ovim slučajem, je Misija bila nadležna da istraži i krivično goni postupke „prisilnih nestanaka“ tokom sprovođenja svog izvršnog mandata. Vidi, npr., , D.W., E.V., F.U., G.T., Zlata Veselinović, H.S., I.R. protiv EULEX-a, 2014-11 do 2014-17, Odluka o prihvatljivosti, 30. septembar 2015. god.; Sadiku-Syla protiv EULEX-a, 2014-34, Odluka o prihvatljivosti, 29. septembar 2015. god.; L.O. protiv EULEX-a, 2014-32, Odluka i nalazi, 11. novembar 2015. god..
54. Komisija konstatuje da bi se postupci prisilnog nestanka mogli zakonski kvalifikovati, *između ostalog*, kao ratni zločini, zločini protiv čovečnosti ili etnički zasnovani zločini za šta je Misija bila nadležna u principu da istraži i krivično goni. Vidi, uopšteno, član 3 (d) zajedničke akcije Saveta. Vidi takođe Sadiku-Syla protiv EULEX-a, 2014-34, 19. oktobar 2016. god., par. 44-46. U *D.W. i ostali*, Komisija je izjavila sledeće, što se takođe primenjuje i na ovaj slučaj:

„postojala je veoma realna mogućnost da su ti zločini i prateće povrede prava zasnovane na etničkoj ili verskoj osnovi stoga idu dalje u oblasti pravne nadležnosti nad kojom Misija ima nadležnost. U post-konfliktnom okruženju gde su etnički i verski odnosi možda još uvek napeti i osetljivi, takvi slučajevi su očigledno prioritetni za istragu. Ovo se, ponavljamo, ne čini poznatim iz beležaka da je uzeto u obzir kao relevantno za određivanje „vanrednih okolnosti“ od strane Misije.“

D.W., E.V., F.U., G.T., Zlata Veselinović, H.S., i I.R. protiv EULEX-a, 2014-11 do 2014-17, 19. oktobar 2016. god., par. 83 *i sl.*, konkretno par. 85.

55. Komisija takođe mora da ponovi da istraga ovakve vrste slučajeva ne čini samo deo izvršnog mandata Misije, već je i ključni i suštinski element iste. U slučaju *L.O. protiv EULEX-a*, Komisija je stoga naglasila da „bez ikakve sumnje istraživanje sudbine nestalih – bez obzira na versku ili etničku pripadnost – mora biti i mora ostati operativni prioritet za EULEX kao jednu Misiju vladavine prava koja mora biti obezbeđena adekvatnim resursima“ (*L.O. protiv EULEX-a*, slučaj br. 2014-32, Odluka i nalazi, 11. novembar 2015. god., par. 47.).
56. Na osnovu gore navedenog, komisija je zadovoljna da je pitanje dospelo do 14. juna 2018. godine unutar nadležnosti *ratione materiae* Misije u izvršavanju svog izvršnog mandata. Kao što je gore spomenuto, u skladu sa pravilom 25., paragraf 1, Pravilnika o radu komisije, ne uključuje nijedan od postupaka i aktivnosti karakterističnih za kosovsko pravosuđe.

IZ TIH RAZLOGA, KOMISIJA JEDNOGLASNO

PROGLAŠAVA PRIHVATLJIVOM, bez prejudiciranja osnovanosti pitanja, pritužbe u pogledu navodnih kršenja članova 2, 3, 8 i 13 Evropske Konvencije za Ljudska Prava;

TRAŽI OD STRANAKA DA ODGOVORE NA SLEDEĆA PITANJA kao deo njihovih podnesaka o osnovanosti ovog slučaja, bez prejudiciranja mišljenja i zaključaka Komisije:

- i. Za Misiju:
 - a. Zašto žalilac nije bio obavešten od strane Misije o postojanju, opštem sadržaju i toku istrage?
 - b. Nakon oslobađajućih presuda svih optuženih u ovom predmetu, da li su preduzeti drugi naponi u istrazi kako bi se identifikovali i krivično gonili oni koji su odgovorni za nestanak žaliočevog srodnika? Ukoliko nisu, zašto? Da li je neki napor učinjen, konkretno, kako bi pokušali da dođu do drugih dokaza?
 - c. Prema saznanjima Misije, da li kosovski organi vlasti i dalje istražuju ovaj slučaj? Ako je to tačno, u kojoj je sada fazi istraga? Da li Misija prati ovaj slučaj?
 - d. Da li je Misija preduzela bilo kakav korak (pre ili od 14. juna 2018. godine) u izvršavanju svog (novog) mandata kako bi osigurala da lokalne vlasti rasvetle ovaj slučaj?
 - e. Kada Misiji postane očigledno da lokalne vlasti nisu u mogućnosti ili ne žele da istraže krivični predmet, koja su ovlašćenja i sredstva misije (ako ih ima) da nastoji da osigura da pravda bude zadovoljena i da žrtve imaju pristup pravnom leku za povrede njihovih prava?
 - f. Da li je Misija prekršila ili doprinela kršenju prava žalioaca shodno članova 2., 3., 8. i 13. Konvencije?
- ii. Za žalioca:
 - a. Da li ste bili uključeni u postupak protiv desetorice optuženih? Ukoliko jeste, da li ste imali ikakvih kontakata sa Misijom EULEX-a ili njihovim predstavnicima u tom smislu?
 - b. Nakon oslobađanja ovih optuženih, da li ste imali nekih daljih kontakata sa EULEX-om na Kosovu povodom ovog pitanja?
 - c. Da li je Misija prekršila ili doprinela kršenju prava žalioaca shodno članova 2., 3., 8. i 13. Konvencije? Ukoliko jeste, na koji način?
 - d. Koje su posledice – lične, finansijske i emotivne – povezane sa nestankom vašeg srodnika?

TRAŽI OD STRANAKA da podnesu bilo koje podneske o osnovanosti ovog slučaja najkasnije do 20. maja 2019. godine ili, ukoliko je potrebno više vremena, podnesu blagovremeno zahtev da se isti odobri.

U ime Komisije,

Guénère METTRAUX
Predsedavajući član

Anna BEDNAREK
Član